ΔΙΕΝΕΜΗΘΗΣΑΝ ΑΠΕΙΛΗΤΙΚΑΙ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α.
— ΣΕΛΙΣ 10η —

ΤΟ ΒΗΜΑ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ : Χ. Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Α. ΔΗΜΑΚΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Λ.Β. ΚΑΡΑΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΧΡΗΣΤΟΥ ΛΑΔΑ — ΕΔ. ΑΩ 3
ΤΗΛΕΦ. : 3230.221—23 και 3237 283—86
ΕΤΟΣ ΚΗ' ΑΡ. 8492. ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 2,50

ΠΕΜΠΤΗ
25
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
Ἀνατ. 7.36'. Δύσ. 5.38'
Σελήνη 21 ἡμερῶν
Γρηγορίου Θεολόγου

Οἱ κ.κ. Δρακόπουλος καί Παρτσαλίδης ἐξέθεσαν εἰς τήν δικην:

ΝΕΑΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ ΚΚΕ (ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ)

Στόχος: Πολυκομματική δημοκρατία καί σοσιαλισμός δι' εἰρηνικῶν μέσων

ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΑΝΟΔΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Οἱ κ.κ. Χαράλαμπος Δρακόπουλος, γενικός γραμματεύς τοῦ ΚΚΕ (Ἐσωτερικοῦ) καί Δημήτριος Παρτσαλίδης, μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς, ἀνέπτυξαν χθές, ἀπολογούμενοι ἐνώπιον τοῦ Πενταμελοῦς Ἐφετείου, τούς στόχους τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἐσωτερικοῦ καί τήν θέσιν των ἔναντι τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος τῆς χώρας.

Ἡ πολιτική τοῦ ΚΚΕ (Ἐσωτερικοῦ) — τό ὁποῖον, ὡς γνωστόν, συνεκροτήθη μετά τήν διάσπασιν τοῦ 1968 — συνοψίζεται, μέ βάσιν τά χθές ἀναφερθέντα ὡς ἑξῆς:

ΑΜΕΣΟΣ καί κεντρικός στόχος εἶναι ἡ ἀνατροπή τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως καί ἡ ἀποκατάστασις τῆς κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας.

ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ δέν τίθεται σήμερα. «Κατηγορούμεθα ὅτι ἐπιδιώκομε τήν διά βιαίων μέσων ἀνατροπήν τοῦ πολιτεύματος καί τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος. Τίς θέσεις τοῦ κόμματός μας γιά τό πολίτευμα τίς γνωρίζετε: Τό θεωροῦμε ἀναχρονιστικό καί ἀντιδραστικό. Γνωρίζετε, ὅμως, ὅτι δέν θέσαμε ζήτημα συντακτικῆς συνελεύσεως, στήν κοινή συμφωνία τῶν ἀντιδικτατορικῶν ὀργανώσεων. Δέν διατυπώσαμε καμμιά ἀπολύτως ἀντίρρηση γιά τήν μορφή τοῦ πολιτεύματος. Δέν θέτομε τέτοιο ζήτημα σήμερα» (Παρτσαλίδης).

ΔΕΧΕΤΑΙ καί ἐπάνοδον τοῦ Βασιλέως, δέν θεωρεῖ δέ ὡς ὅρον «γιά κάθε βῆμα γιά τήν ἀνεξαρτησία» τήν ἔξοδο ἀπό τό ΝΑΤΟ».

ΔΕΥΤΕΡΟΣ στόχος «ὁ σχηματισμός κυβερνήσεως ἐμπιστοσύνης ὅλων τῶν ἀντιδικτατορικῶν πολιτικῶν δυνάμεων (κομμάτων, ὁμάδων καί ἀντιστασιακῶν ὀργανώσεων), πού θά ἀποκαταστήση ὅλες τίς δημοκρατικές συνδικαλιστικές ἐλευθερίες, θά δώση ἄμεση καί γενική ἀμνηστία γιά ὅλους τούς κρατουμένους καί διωκομένους ἀπό τή δικτατορία, θά ἐκκαθαρίση τά κατάλοιπα τῆς δικτατορίας διαλύοντας παντοῦ, στόν κρατικό μηχανισμό, στό θεσμικό πεδίο καί στίς κοινωνικές ὀργανώσεις τίς δομές καί τούς μηχανισμούς της, θά ἀποκαταστήση τούς διωχθέντες ἀπό τήν δικτατορία καί ἀποκρούοντας ταυτόχρονα τυχόν ξένες ἐπεμβάσεις στό ἔργο της θά προετοιμάση τήν χώρα γιά γνήσιες ἐκλογές μέ ἀναλογική σέ τακτό χρονικό διάστημα, μέ τήν ἰσότιμη συμμετοχή ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κομμάτων».

Αἱ ἀπολογίαι δημοσιεύονται στήν σελίδα 7

— Ποιός θά σχηματίση τήν κυβέρνησιν; (ἐρώτησις προέδρου).

ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ἀκόμη καί ὁ Βασιλεύς.

ΑΠΩΤΕΡΟΣ στόχος «ἕνα καθεστώς δημοκρατικό μέ σοσιαλιστικές κατευθύνσεις, πού θά βρίσκεται στόν ἀντίποδα τῆς δικτατορίας καί στόν ἀντίποδα τοῦ ὁλοκληρωτισμοῦ... Σέ μιά ὄχι μονοκομματική, ἀλλά πολυκομματική δημοκρατία» (Δρακόπουλος).

«Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες κομμουνισταί ὀνειρευόμαστε ἕναν σοσιαλισμό ἑλληνικό, πολυκομματικά ὀργανωμένο, μέ ἀντιπολίτευση, πού, ἄν τό θέλη ὁ λαός, δέν θά ἀποκλείεται νά γίνη κυβέρνηση. Τό Κομμουνιστικό Κόμμα Ἐσωτερικοῦ ἀγωνίζεται νά δημιουργήση ἕναν πολιτικό ὀργανισμό, πού θά κάνη πραγματικότητα αὐτό τό πρόγραμμα. Ἕναν ὀργανισμό πού θά βασίζεται στίς δημοκρατικές διαδικασίες, στόν διάλογο, τήν ἔρευνα. Ἕναν ὀργανισμό μέ πλήρη αὐτοτέλεια ἔναντι τῶν ἄλλων κομμουνιστικῶν κομμάτων (Παρτσαλίδης).

— Δέν εἶναι ἀπαραίτητος ὁ ἔνοπλος ἀγώνας; (ἐρώτησις προέδρου).

ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εἴμαστε ρεαλιστές... Ἐπιδιώκομε τούς προγραμματικούς μας σκοπούς ὄχι μέ τήν βία, ἀλλά μέ δημοκρατικές μεθόδους καί διαδικασίες. Ἐπιδιώκομε βαθειά πολιτική καί κοινωνική ἀλλαγή, ἀλλά μέ τήν θέληση τοῦ λαοῦ ἐκφρασμένη μέσα ἀπό γνήσιες ἐκλογές, μέσα ἀπό ἕνα δρόμο πολιτικῶν, οἰκονομικῶν καί κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων».

ΠΑΡΤΣΑΛΙΔΗΣ: Ἐμεῖς ὡς κομμουνισταί οὐδέποτε ἀποκρύψαμε ὅτι τελικός σκοπός μας εἶναι ἡ ἀντικατάσταση τοῦ καπιταλισμοῦ ἀπό τόν σοσιαλισμό. Αὐτό, ὅμως, δέν ἀποτελεῖ λόγο γιά νά δικασθοῦμε μέ τόν 509, ἀφοῦ τό πρόγραμμά μας ὁμιλεῖ, ὅπως ξέρετε, γιά ἐγκαθίδρυση τοῦ σοσιαλισμοῦ μέ εἰρηνικά μέσα... Δέν τό ὑποστηρίζομε πάντοτε πώς ὑπάρχουν δυνατότητες εἰρηνικοῦ περάσματος στόν σοσιαλισμό. Τώρα πού διαπιστώσαμε τίς δυνατότητες αὐτές τό ὑποστηρίζομε... Ὁ ἀγώνας θά εἶναι σκληρός, ἀλλά πιστεύω ὅτι τελικά θά ἀποφύγουμε τήν ἔνοπλη ἀναμέτρηση».

ΤΟ Κ.Κ.Ε. (Ἐσωτερικοῦ) τάσσεται «ἀνεπιφυλάκτως καί χωρίς ὅρους ὑπέρ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἀκεραιότητος τοῦ πατρίου ἐδάφους καί τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας ἀπό ὁποιονδήποτε τήν ἐπιβουλεύεται».

ΤΟ Π.Α.Μ. δέν ἱδρύθηκε μέ ἀπόφαση τοῦ Κόμματος, καί ὁ κ. Δρακόπουλος ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεμία σχέση ἔχει μέ τήν ὀργάνωση αὐτή.

Η ΔΡΑΣΙΣ τοῦ Κόμματος Ἐσωτερικοῦ δέν εἶναι γραμμή τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Η ΔΙΑΣΠΑΣΙΣ τοῦ 1968 ἔγινε γιατί τό Κόμμα μέ τήν τότε πολιτική του κατεύθυνση, τόν θεωρητικό του ἐξοπλισμό, τίς ὀργανωτικές δομές του καί τήν μεθοδολογία του δέν ἦταν σέ θέση νά ἀνταποκριθῆ στά νέα μεγάλα καθήκοντα καί τίς τεράστιες ἀπαιτήσεις πού ἔθετε ἡ ζωή».

Χαράλαμπος Δρακόπουλος καί Δημήτριος Παρτσαλίδης, ἀπολογούμενοι

— Ο κ. ΑΡ. ΩΝΑΣΗΣ ΟΜΙΛΕΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΤΟΥ

Δακρυσμένη ἡ Χριστίνα Ὠνάση καί συντετριμμένος ὁ κ. Ἀρ. Ὠνάσης ἔξω ἀπό τό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Λαζάρου

«Στό πηδάλιο δέν ἦταν ὁ Ἀλέξανδρος»

«ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΗΘΗ ΣΤΗ ΖΩΗ ΘΑ ΗΤΑΝ ΑΣΚΟΠΗ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΗ ΓΙ' ΑΥΤΟΝ»

Μετά τήν μεταφορά τῆς σοροῦ τοῦ μοναχογιοῦ του ἀπό τό ΚΑΤ στόν Ναό τοῦ Α΄ Νεκροταφείου, ὁ κ. Ἀριστοτέλης Ὠνάσης ἀπεφάσισε ξαφνικά νά καλέση τούς δημοσιογράφους γιά νά διευκρινίση τίς συνθῆκες τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλέξανδρου καί νά δηλώση ὅτι ὁ γιός του δέν ἦταν στή θέση τοῦ χειριστοῦ τοῦ μοιραίου ἀεροσκάφους ὅταν ἔγινε τό ἀτύχημα.

Ὁ κ. Ὠνάσης προσέθεσε ὅτι ἀπό τήν πρώτη στιγμή μετά τό ἀτύχημα ὁ Ἀλέξανδρος ἦταν νεκρός, στήν κατάσταση ἐκείνη πού δέν ὑπάρχει καμμιά ἐλπίδα. Οἱ ἰατροί ἔκριναν ὅτι κάθε προσπάθεια διατηρήσεώς του ἦταν ἄσκοπη καί βασανιστική. Ὁ θάνατος ἦταν μιά ξεκούραση γιά τό παιδί μου.

Διαψεύδοντας κατηγορηματικά τίς, πρῶτες, μετά τό ἀεροπορικό ἀτύχημα τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐπίσημες πληροφορίες, ὁ κ. Ὠνάσης εἶπε:

«Δέν ἦταν ὁ Ἀλέξανδρος στό πηδάλιο. Δέν ἔκαμε αὐτός τήν ἀπογείωση. Ὁ Ἀλέξανδρος ἦταν ἄριστος χειριστής. Θά μποροῦσε νά τό ἀποφύγη καί νά τό ἀποτρέψη. Ἐγνώριζε καλά τό ἀεροσκάφος. Εἶχε πετάξει μ' αὐτό πολλές φορές. Τό λάθος τοῦ Ἀλέξανδρου ἦταν ὅτι ὑπερτιμώντας τίς ἱκανότητες τοῦ κ. Μάκ Κάσκυ, πού εἶναι ἕνας ἐξαιρετικά ἔμπειρος πιλότος, τοῦ ἐμπιστεύθηκε τό πηδάλιο ἀεροσκάφους πού δέν τό ἐγνώριζε καθόλου».

Σ' αὐτό ἐπέμεινε χθές ὁ κ. Ἀρ. Ὠνάσης σέ μιά σύντομη, ξαφνική ὅσο καί ἀπρόσμενη συνέντευξη Τύπου πού ἔδωσε στούς Ἕλληνες καί ξένους δημοσιογράφους τῶν ἐφημερίδων, τοῦ ραδιοφώνου καί τῆς τηλεοράσεως. Ὁ ἴδιος ζήτησε νά πραγματοποιηθῆ ἡ συνάντησή του μέ τούς ἐκπροσώπους τῶν μέσων ἐνημερώσεως καί κανείς, οὔτε οἱ στενώτεροι συνεργάτες του τῆς Ὀλυμπιακῆς καί οἱ φίλοι του, δέν γνώριζαν τί ἐπρόκειτο νά ἀνακοινώση.

Ἡ συνέντευξη πραγματοποιήθηκε στή μεγάλη αἴθουσα συνεδριάσεων τῆς Ὀλυμπιακῆς, στή λεωφόρο Συγγροῦ 96 στίς 6.30 τό ἀπόγευμα. Ὁ κ. Ἀρ. Ὠνάσης πέρασε στήν αἴθουσα λίγο σκυφτός καί καταφανῶς κουρασμένος. Φοροῦσε ἕνα σκοῦρο μπλέ κοστούμι, ἄσπρο πουκάμισο, μαύρη γραβάτα. Στήν τσέπη τοῦ σακκακιοῦ εἶχε ἕνα ἄσπρο μαντήλι μέ τά ἀρχικά «Α.Ω.». Ἄθελα σοῦ ἐρχόταν στή μνήμη πώς καί ὁ Ἀλέξανδρος εἶχε καί αὐτός ἕνα ἴδιο μαντήλι μέ ἀρχικά «Α.Α.Ω.» καί ἀπό αὐτό ἀναγνωρίστηκε μετά τό ἀτύχημα...

Μόλις μπῆκε στήν μεγάλη αἴθουσα, ἔσκυψε ἀκόμη περισσότερο καί εἶπε:

— Καλησπέρα παιδιά. Σᾶς εὐχαριστῶ πού ἤλθατε.

Μ' αὐτό πέρασε στήν κορυφή τοῦ τραπεζιοῦ καί ἄρχισε ἀμέσως νά μιλᾶ μέ τή γνώριμη, λίγο σκυφτή στάση του. Ἦταν θλιμμένος. Τά μάτια του ἦταν πρησμένα ἀπό τό πολύωρο κλάμα. Πρίν λίγες ὧρες εἶχε θρηνήσει γιά μιά φορά ἀκόμη τόν μοναχογυιό του στό τρισάγιο πού ἐψάλη στό Πρῶτο Νεκροταφεῖο κατά τήν μεταφορά τῆς σοροῦ τοῦ Ἀλεξάνδρου στό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Λαζάρου.

Βαθειές ρυτίδες αὐλάκωναν τό μελαχροινό πρόσωπό του. Τά μάτια ἀπό κοντά ἔδειχναν, καθώς δέν φοροῦσε τά γνώριμα μαῦρα γυαλιά του, κόκκινα. Θλιμμένος, μά ὄχι καί συντετριμμένος. Ἦταν πάντα ὁ δυνατός Ὠνάσης καί ἡ φωνή του, ἄλλοτε δυνατή καί ἄλ-

Συνέχεια εἰς τήν 5ην σελίδα

ΜΕΤΑ ΤΟΝ «ΒΡΩΜΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ» ΣΤΟ ΒΙΕΤΝΑΜ

Εὔθραυστη ἀνακωχή καί βρώμικη εἰρήνη

ΚΑΤΑΠΑΥΟΥΝ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ-ΜΕ ΤΗΝ ΔΥΣΗ ΗΛΙΟΥ-ΟΙ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΕΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, 24 Ἰανουαρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.— Οὐάσιγκτον καί Χανόϊ ἀπεκάλυψαν σήμερον τάς λεπτομερείας περιπλόκου συμφωνίας εἰρήνης, πού περιορίζει τήν ἐπικειμένην ἀνακωχήν εἰς τό Ν. Βιετνάμ, χωρίς νά περιλαμβάνη κατάπαυσιν ἐχθροπραξιῶν εἰς Καμπότζην καί Λάος. Ἡ συμφωνία ὑπογράφεται τό Σάββατον εἰς τό Παρίσι. Ἡ σάλπιγγα τῆς εἰρήνης θά ἠχήση εἰς τά πεδία τῶν μαχῶν εἰς τάς 7 τό ἀπόγευμα μέ τήν δύσιν τοῦ ἡλίου.

Ἡ ἀναγγελία δέν προεκάλεσε εἰς τήν Σαϊγκόν πανηγυρικάς ἐκδηλώσεις, πυροτεχνήματα καί χορούς εἰς τούς δρόμους. Ὁ λαός, πού ἐκουράσθη περιμένοντας τό μήνυμα τῆς εἰρήνης, ἀντέδρασε ὑποτονικά εἰς τήν ἀνακοίνωσιν. Καί ὑποβόσκει ἤδη ἕνας γενικώτερος φόβος ὅτι ὁ «βρώμικος πόλεμος» ἴσως ὁδηγήσει εἰς μίαν «βρώμικην εἰρήνην».

Τόν τερματισμόν τοῦ πολέμου εἰς τό Βιετνάμ μέ μίαν «εἰρήνην ἐν τιμῇ» ἀνήγγειλεν ὁ πρόεδρος Νίξον, ὁμιλῶν ἀπό τῆς τηλεοράσεως πρός τό ἀμερικανικόν ἔθνος. Ἡ ἱστορική σημασία τοῦ λόγου του συνίστατο εἰς τό ὅτι, δι' αὐτοῦ, ἐξήγγειλε τό τέλος τοῦ μακροτέρου πολέμου τῆς Ἀμερικῆς καί τόν τερματισμόν μιᾶς συγκρούσεως, ἡ ὁποία ἐκάλυψε ἕνα τέταρτον τοῦ αἰῶνος.

Ἔτσι, ὕστερα ἀπό τόν φόνον 46.000 Ἀμερικανῶν στρατιωτῶν, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀποχωροῦν ἀπό τό Βιετνάμ, ἐντός 60 ἡμερῶν ἀπό τῆς ὑπογραφῆς τῆς ἀνακωχῆς. Μέσα εἰς τό ἴδιον χρονικόν διάστημα θ' ἀπελευθερωθοῦν οἱ Ἀμερικανοί αἰχμάλωτοι πολέμου, ἐνῶ εἰς τό ἀπώτατον μέλλον ἀντιμετωπίζεται ἑνοποίησις τοῦ Βιετνάμ μέ βάσιν συμφωνίαν μεταξύ Βορρᾶ καί Νότου «ἄνευ ἐξαναγκασμοῦ ἤ προσαρτήσεως ὑπό οὐδενός».

Ἤδη καί ἐνῶ ἀναμένεται εἰσροή μεγάλης διεθνοῦς βοηθείας πρός τό Β. Βιετνάμ διά τήν ἀνόρθωσιν τῆς χώρας ἀπό τά ἐρείπια τοῦ πολέμου, ἡ συμφωνία περιλαμβάνει ἀόριστα διατυπωμένην ὑπόσχεσιν καί περί μελλοντικῆς ἀμερικανικῆς βοηθείας πρός τήν κυβέρνησιν τοῦ Χανόϊ. Σήμερα πάντως, ὁ πρόεδρος Νίξον, ὁμιλῶν πρός τούς ἡγέτας τοῦ Κογκρέσσου, ἐχαρακτήρισε τήν συμφωνίαν εἰρήνης ὡς «εὔθραυστον», προσέθεσεν ὅμως ὅτι «ἐλπίζομεν ν' ἀντέξη».

Ἡ κατά τό Σάββατον τελετή εἰς τό Παρίσι προβλέπει τήν ὑπογραφήν δύο χωριστῶν, ἀλλά πανομοιοτύπων ἐγγράφων καί αἱ μόναι διαφοραί θά ὑπάρχουν εἰς τό προεισαγωγικόν τμῆμα. Τό ἕνα ἔγγραφον θά ὑπογραφῆ ἀπό τόν ὑπουργόν Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ κ. Ρότζερς καί τόν Βορειοβιετναμίτην συνάδελφόν του κ. Τρίν. Τό ἄλλον θά φέρη τάς ὑπογραφάς τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Λάμ διά τήν Σαϊγκόν καί τῆς ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Μπίν διά τούς Βιετκόγκ.

Ἐν τῷ μεταξύ καί ἐνῶ ἀνηγγέλετο ἡ συμφωνία διά τόν τερματισμόν τοῦ πολέμου, αἱ ἐπιθέσεις τῶν Βορείων ἐδιπλασιάσθησαν σήμερον εἰς τό Ν. Βιετνάμ. Κατά τήν Σαϊγκόν, οἱ κομμουνισταί προσπαθοῦν νά ἐπιτύχουν τά τελευταῖα ἐδαφικά των κέρδη πρίν ἀρχίσει ἰσχύουσα ἡ ἀνακωχή.

Εἰς τό Χανόϊ, ἐξ ἄλλου, μεγάφωνα εἰς τάς ὁδούς, πού κάποτε ἀνήγγελλον τάς ἀμερικανικάς ἀεροπορικάς ἐπιδρομάς, μετέδιδον σήμερον συνεχῶς τό κείμενον τῆς συμφωνίας εἰρήνης. Οἱ δρόμοι διακοσμοῦνται ἐν ὄψει τῶν τελετῶν διά τό νέον σεληνιακόν ἔτος Τέτ. Καί διά πρώτην φοράν ἀπό πολλά ἔτη, οἱ Βορειοβιετναμῖται εἶναι βέβαιοι ὅτι τήν ἠρεμίαν τῆς ἑορτῆς θά ταράξουν μόνον τά πυροτεχνήματα καί ὄχι τά πυρά τῶν ἀντιαεροπορικῶν πυροβόλων.

Τά κύρια σημεῖα τῆς μονογραφηθείσης συμφωνίας δημοσιεύονται εἰς τήν 3ην σελίδα καί αἱ διεθνεῖς ἀντιδράσεις ἔναντι τῆς ἀνακωχῆς εἰς τήν 10ην σελίδα.

Ἡ ἀνάπαυση τῶν πολεμιστῶν ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀνακωχῆς. Καθήκοντα φρουρῶν ἔχουν ἀναλάβει οἱ πιτσιρίκοι

ΑΓΕΛΑΙ ΑΔΕΣΠΟΤΩΝ ΣΚΥΛΩΝ ΛΥΜΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΑΡΧΑΝΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

● Οἱ κάτοικοι φοβοῦνται διά τήν ζωήν των

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, 24 Ἰανουαρίου. Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.— Ἀγέλαι ἀδεσπότων σκύλων λυμαίνονται τόν τελευταῖον καιρόν τήν περιοχήν Ἀρχανῶν Ἡρακλείου καί ἔχουν ἐπιφέρει σημαντικάς ζημίας εἰς ποίμνια καί οἰκόσιτα ζῶα. Συγκεκριμένως, μέχρι σήμερον κατεσπάραξαν ἑπτά ἀρνιά τῶν ἀδελφῶν Δασκαλάκη, 11 ἀρνιά τοῦ Γ. Μαυρογιαννάκη, 18 ἀρνιά τοῦ Γ. Σταυρακάκη, πέντε ἀρνιά τοῦ Ἀντ. Ντουράκη, ἕνα πρόβατον τοῦ Κ. Καπετανάκη καί ἕνα ἐλάφι, τό ὁποῖον διετηρεῖτο εἰς τό ἀγροκήπιον τοῦ ξενοδοχείου «Δίας» τῶν Ἀρχανῶν. Οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς ἀρχίζουν νά ἀνησυχοῦν διά τήν ζωήν των καί ἰδίως τήν ζωήν τῶν μικρῶν παιδιῶν, τά ὁποῖα μεταβαίνουν συχνά εἰς τούς ἀγρούς, ζητοῦν δέ ἀπό τάς Ἀρχάς τήν λῆψιν δραστικῶν μέτρων διά τήν ἐξόντωσιν τῶν ἀδεσπότων σκύλων.

ΜΕ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ

Ἐκλείσθησαν ἐπί 10ήμερον 2 σχολαί τοῦ Πολυτεχνείου

ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΜΕΝΗΣ ΑΠΟΧΗΣ ΤΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ

Ἔκλεισαν ἐπί 10ήμερον, μέ ἀπόφασιν τῆς Συγκλήτου τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου αἱ Σχολαί Ἀρχιτεκτόνων καί Χημικῶν - Μεταλλειολόγων Μηχανικῶν, ἐπειδή οἱ σπουδασταί τῶν δύο αὐτῶν σχολῶν, συνεχίζουν τήν ἀποχήν των ἀπό τά μαθήματα, παρά τήν χθεσινήν προειδοποίησιν τῆς Συγκλήτου.

Κατά ὑπάρχουσας πληροφορίας, ἡ πρυτανεία τοῦ ΕΜΠ προειδοποίησεν ἐπίσης τούς σπουδαστάς τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Μηχανικῶν, ὅτι εἰς περίπτωσιν πού δέν ἐπαναλάβουν τά μαθήματά των μέχρι τῆς αὔριον, θά κλείση καί ἡ Σχολή αὐτή.

Ἡ ἀνακοίνωσις τῆς Πρυτανείας διά τό κλείσιμον τῶν δύο Σχολῶν ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ἐν συνεχείᾳ τῆς χθεσινῆς ἀνακοινώσεως περί ἀμέσου ἐπανόδου τῶν ἀπεσχόντων σπουδαστῶν εἰς τά μαθήματά των καί ἐν ὄψει τοῦ γεγονότος, ὅτι αἱ συνελεύσεις τῶν σπουδαστῶν τῶν Σχολῶν Ἀρχιτεκτόνων καί Χημικῶν - Μηχανικῶν ἀπεφάσισαν καί ἐπραγματοποίησαν γενικήν ἀποχήν ἐκ τῶν μαθημάτων, ἡ Σύγκλητος τοῦ ΕΜΠ, συνελθοῦσα καί σήμερον ἐκτάκτως πρός ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως, μετά μακράν συζήτησιν καί ψύχραιμον στάθμισιν τῶν δεδομένων, κατέληξεν εἰς τάς ἀκολούθους ὁμοφώνους ἀποφάσεις:

1) Διακόπτει τήν διεξαγωγήν τῶν μαθημάτων καί ἀσκήσεων καί ἀναστέλλει τήν διεξαγωγήν τῶν ἐξετάσεων ὡς καί πάσης ἄλλης ἐνασίας τῆς Σχολῆς Ἀρχιτεκτόνων καί τῆς Σχολῆς Χημικῶν - Μηχανικῶν ἐπί 10ήμερον, ἤτοι ἀπό τῆς 25ης Ἰανουαρίου μέχρι καί τῆς 3ης Φεβρουαρίου 1973.

2) Παρατείνει ἐπί ἰσόχρονον διάστημα τήν λῆξιν τῶν μαθημάτων κλπ. τῶν ἐν λόγῳ Σχολῶν ἤτοι μέχρι τέλους Μαΐου 1973.

3) Μεταθέτει ἀντιστοίχως τάς ἡμερομηνίας διεξαγωγῆς τῶν προαγωγικῶν καί τῶν ἐπί διπλώματι ἐξετάσεων».

● Οἱ σπουδασταί τῶν δύο Σχολῶν, τῶν ὁποίων διεκόπησαν τά μαθήματα, ἀπεφάσισαν εἰς γενικάς συνελεύσεις των τήν ἀποχήν ἐκ τῶν μαθημάτων των, βασικῶς διά τό θέμα τῆς καταρτίσεως τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου διά τάς Ἀνωτάτας Σχολάς, χωρίς νά ζητηθῆ καί ἡ γνώμη τῶν φοιτητῶν καί σπουδαστῶν.

(Εἰς τήν 8ην σελίδα δημοσιεύονται λεπτομέρειαι ἐπί τοῦ θέματος καί ἀνακοινώσεως τῶν σπουδαστικῶν συλλόγων).

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Καλή σου νύχτα

«ΔΕΝΩ ΤΗ ΘΛΙΨΗ μέ σιωπή καί τήν καρδιά μέ ἀτσάλι» —κηδεύει στήν «Ἄνυδρη Γῆ» ἡ Λιλή Ἰακωβίδη τήν κόρη της. Χωρίς ἁλυσίδες ἐμεῖς, μάνα καί πατέρας, γιά ν' ἁλυσοδέσουμε τή θλίψη μας, ἀφηνόμαστε σέ θρῆνο ἐπιτάφιο καί, φῶς τῶν ἀφθαλμῶν μας, «θολώνουνε τά μάτια μας τό φῶς σου ἀναζητῶντας».

Ἑκατοντάδες νεκροί ἔχουν περάσει ἀπ' αὐτή τή στήλη. Μή ἀρνηθῆτε τό δικαίωμα τοῦ σπαραγμοῦ σ' ἕναν πατέρα τή στιγμή αὐτή πού προπέμπει τό γυιό του.

Μᾶς ἔφυγε στά σαραντασχτώ του χρόνια. Καταβολή τοῦ πατέρα, κέντημα τῆς μητέρας, καμάρι καί τῶν δυό μας.

Τό μόνο μου ἔργο. Τό μόνο πού ἄξιζε τή μακροβιότητα. Ἔργο χωρίς φεγάδι. Ψιχούλιασμα ψυχῆς καί σκέψεως ὅλη ἡ ἐπαγγελματική μου παραγωγή. Μυριάδες κόκκοι ἄμμου σκορπισμένοι σ' ἕνα χάρτινο ὠκεανό. Καί κάθε πρωΐ τό κῦμα σαρώνει τά ψίχουλα τῆς προηγούμενης μέρας. Τώρα, τό κῦμα σάρωσε κι' Αὐτόν πού ὑπῆρξε τό ἀπαντό μου, τιθέννος ἀκαδημαϊκή, Νομπέλ, φύλλο δάφνης στό πέτο τοῦ πατέρα. Νά τόν ἄφηνε ὅσο ὁ κύκλος μιᾶς μεστῆς ζωῆς· νά μᾶς τόν ἄφηνε ὅσο τουλάχιστον παρατείνεται ὁ ἐπίγειος βίος τῶν γεννητόρων του...

Τό ὄνειρο πού θώπευα ὅταν, σέ ὧρες ρεμβασμῶν, σκηνοθετοῦσα τή στιγμή τοῦ ἀπόπλου: Ὁ γυιός κολόνα ἐμπρός στόν ὁριζοντιωμένο πατέρα. Μέ τά μαῦρα του γυαλιά γιά νά μή φαίνωνται — ἦταν τόσο κλειστός — τά ὑγρά του μάτια. Κορυφαῖος τῆς νεκρικῆς πομπῆς. Στό μπράτσο του ἡ μάνα· ἀπό κοντά ἡ γυναίκα του, ἡ κόρη του, «οἱ λοιποί συγγενεῖς» ...ύ θά παράστεκαν τόν ταξιδιώτη.

Ἦταν τόσο μεγάλη ἡ φιλοδοξία, γιά νά μοῦ τήν κλαδέψουν οἱ οὐρανοί; Βιάστηκε νά μᾶς προλάβη, κι' ἀντί νά τοῦ ἑτοιμάσουμε ἐμεῖς τό κρεβάτι, αὐτός τώρα στρώνει τήν κλίνη μας.

Ἡ μόνη κακή του πράξη. Δέν βρίσκω ἄλλην στά πεπραγμένα του. Ἄν πιστεύετε — καί πρέπει νά τό πιστεύετε — ὅτι μέ λευκά τά χέρια περνᾶ ὁ πατέρας ἀπ' τή ζωή, πιστέψτε καί τοῦτο: ὅτι ὑπάρχει ἀπό τό λευκό τό λευκότερο. Πλυνεῖς με, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Πιό ἄσπρος ἀπό τό χιόνι. Πολλές οἱ ἀδυναμίες τοῦ πατέρα. Ἄσπιλος ὁ γυιός. Ἐκτός ἄν πῆτε ἀδυναμία «ὅτι πολύ ἠγάπησε».

Πικρή τοῦ ἦταν ἡ ζωή. Κάποτε ὅμως ἐσήμανε καί ἡ ὥρα τοῦ χαμόγελου. Μιά σύζυγος πού τόν ἐθέρμαινε, ἡ κόρη πού σκιρτοῦσε γύρω του, συγγενεῖς, φίλοι καί συνάδελφοι πού τόν ἔσφιγγαν μέ τήν ἀγάπη τους. Κι' ἐμεῖς, οἱ γέροι του, πού προσμέναμε τό δειλινό νά χτυπήση ἡ πόρτα μας καί νά φωτίση μέ τήν παρουσία του τό σπίτι.

Ἀλλά νά πού μέσα σ' ἕνα μόριο στιγμῆς, ὁ φωτοδότης ἔγινε σκοτάδι ὁ ἴδιος. Ἔσβησε ἡ γελαστή ἀρετή, ἡ χωρίς συνοφρύωση ἐντιμότητα, ἡ χωρίς μορφασμούς πίκρα.

Ἀγαπήθηκε καί τιμήθηκε. Εἶχα πάει νά τόν ἐπισκεφθῶ στή Ρόδο, ὅπου ἐπί ἕνα διάστημα ὑπηρετοῦσε. Κι' ἐκεῖ ἔνιωσα τή μεγαλύτερη χαρά τῆς ζωῆς μου: Δέν ἦταν ὁ πατέρας πού ἀνέβαζε τίς μετοχές τοῦ γυιοῦ. Στόν πατέρα τοῦ γυιοῦ ἀπένειμαν τιμές οἱ συνάδελφοι καί φίλοι του.

Πολύ ἀγαπηθήκαμε, ἀλλά καί πολύ κρύψαμε τήν ἀγάπη μας. Σά νά ἦταν καμμιά ἐπαίσχυντη ἐκδήλωση. Δέν ἄκουσε τό «σ' ἀγαπῶ, ἀγόρι μου»· δέν ἄκουσα τό «σ' ἀγαπῶ, πατέρα». Καί νά λατρευόμαστε, καί νά τρέμουμε ὁ ἕνας γιά τόν ἄλλον. Τό ἴδιο καί μέ τόν δικό μου πατέρα. Κι' ἄς μέ λάτρεψε, κι' ἄς τόν λάτρεψα. Γιατί, Θεέ μου, αὐτό τό κούμπωμα, γιατί ἡ κλειστή ἀγάπη; — ἀναρωτιόταν ὁ Ἀθηναγόρας, κι' ἁπλώνοντας τά χέρια σέ ἐναγκαλισμό, κολοῦσε τούς κλειστούς νά κυτταχτοῦν στά μάτια, νά λασκάρουν τούς κορσέδες τους, νά ξεκουμπωθοῦνε.

Πρέπει τώρα νά σ' ἀφήσω, Δημήτρη. Ἀκόμα καί γιά σένα τά ὅρια τῆς στήλης εἶναι περιωρισμένα. Ἐπαγγελματίας ὅμως πομπός εἰδήσεων ὁ πατέρας σου, πρίν σέ καληνυχτίση, θέλει νά σοῦ μεταδώση ἀπό τόν ἀπάνω κόσμο τό τελευταῖο δελτίο εἰδήσεων: Ἡ γυναίκα σου, πού ἦταν κόρη μας, ἔγινε τώρα καί γυιός μας. Τό παιδί σου ἔγινε δυό φορές παιδί μας. Γιά νά ξέρης καί νά κοιμᾶσαι ἥσυχος, ἀγόρι μου. Καλή σου νύχτα...

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Φάκελλος θανάτου ἐταχυδρομήθη ἀπό τάς Ἀθήνας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 24 Ἰανουαρίου. Ἀσσόσιεϊτεντ Πρές. — Ἡ Σκότλαντ Γιάρντ ἐπέστησε σήμερον τήν προσοχήν τῆς Ἰσραηλινῆς πρεσβείας ἐπί πιθανῆς νέας ἐκστρατείας διά φονικῶν ἐπιστολῶν ἐναντίον Ἰσραηλινῶν καί Βρετανικῶν Ἑβραίων. Ἡ προειδοποίησις ἔγινε μετά τήν ἐπισήμανσιν ὑπό τῶν ἀρχῶν τοῦ Σίδνεϋ ἐπιστολῆς-παγίδος πού ἐταχυδρομήθη ἀπό τάς Ἀθήνας πρός Ἑβραῖον ἐπιχειρηματίαν. Ὁ ἐπιχειρηματίας αὐτός ἐταξίδευσεν εἰς Αὐστραλίαν ἀπό τάς Ἀθήνας.

ΑΝΤΗΛΛΑΞΑΝ ΤΟΝ ΠΡΕΣΒΥΝ ΜΕ 12 ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ 70 ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Οἱ κομμάντος εἰς τήν Αϊτήν

ΠΟΡ Ο ΠΡΕΝΣ (Αϊτῆς), 24 Ἰανουαρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία. — Οἱ πέντε ἔνοπλοι, περιλαμβανομένης καί μιᾶς γυναικός, πού αἰχμαλώτισαν τόν πρεσβευτήν καί τόν γενικόν πρόξενον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐπέτυχαν μέ τόν τρόπον αὐτόν τήν ἀπόλυσιν 12 πολιτικῶν κρατουμένων, ὡς ἐπίσης καί τήν καταβολήν λύτρων ὕψους 70.000 δολλαρίων.

Ὁ πρεσβευτής κ. Κλίντον Νόξ συνελήφθη χθές τό ἀπόγευμα, ἐνῶ μετέβαινε δι' αὐτοκινήτου εἰς τήν οἰκίαν του. Ἔνοπλοι τόν ἠνάγκασαν νά σταματήση, εἰσῆλθον εἰς τό αὐτοκίνητόν του καί μετέβησαν ὅλοι μαζί εἰς τήν οἰκίαν τοῦ Ἀμερικανοῦ διπλωμάτου, εἰς προάστιον τοῦ Πόρ ὁ Πρένς. Κατά τήν διάρκειαν τοῦ ἀπογεύματος ὁ πρεσβευτής ἐτηλεφώνησεν εἰς τόν γενικόν πρόξενον κ. Γουώρντ Κρίστιανσον, ὁ ὁποῖος μετέβη ἐν συνεχείᾳ εἰς τήν οἰκίαν του καί κατέστη καί αὐτός ὅμηρος.

Οἱ πέντε ἔνοπλοι ἐζήτησαν τήν ἀπόλυσιν πολιτικῶν κρατουμένων καί ἤρχισαν διαπραγματεύσεις μέ τάς ἀρχάς τῆς Αϊτῆς, μέ τήν μεσολάβησιν τῶν πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας κ. Ντορέν καί τοῦ Μεξικοῦ κ. Ντυράν, ὡς ἐπίσης καί τοῦ παπικοῦ νουντσίου, σεβασμιωτάτου Λουΐτζι Μπαρμπαρίτο.

Κατόπιν μακρῶν διαπραγματεύσεων, αἱ ἀρχαί τῆς Αϊτῆς ἐδέχθησαν νά ἱκανοποιήσουν τά αἰτήματα τῶν πέντε κομμάντος. Ὁ πρεσβευτής καί ὁ γενικός πρόξενος ἀφέθησαν ἐλεύθεροι εἰς τό ἀεροδρόμιον τῆς πρωτευούσης, ὅπου εἶχον μεταφερθῆ. Ἐκπρόσωπος τῆς ἀμερικανικῆς πρεσβείας ἐδήλωσεν, ὅτι θά ἐπιτραπῆ εἰς τούς ἀπαγωγεῖς καί εἰς 12 πολιτικούς κρατουμένους ὅπως ἀποχωρήσουν ἀεροπορικῶς εἰς Μεξικόν, δυνάμει συμφωνίας των μέ τήν κυβέρνησιν τῆς Αϊτῆς. Θά συνοδεύωνται δέ ὑπό τῶν πρεσβευτῶν τῆς Γαλλίας καί τοῦ Μεξικοῦ, ὡς ἐπίσης καί ὑπό τοῦ παπικοῦ νουντσίου.

Φάρμακον χημικοῦ εὐνουχισμοῦ

● ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΕΙΡΩΣΙΝ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΩΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΚΑΡΝΤΙΦ, 24 Ἰανουαρίου. Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία.— Φάρμακον πού «χημικῶς εὐνουχίζει» τούς λῆπτας του, χρησιμοποιεῖται πειραματικῶς ἐπί ἐθελοντικῶς προσφερομένων καταδίκων διά σεξουαλικά ἐγκλήματα εἰς τάς Βρεταννικάς φυλακάς. Τό φάρμακον θά τεθῆ ἴσως εἰς γενικήν κυκλοφορίαν καί εἰς τήν Ἀγγλίαν, ὅπως εἶναι εἰς τήν Γερμανίαν, ὅπου χρησιμοποιεῖται ἀντί τοῦ φυσικοῦ εὐνουχισμοῦ, πού ἐπιτρέπεται ἀπό τόν γερμανικόν νόμον. Ὁ Γκάρνετ Κόλεμαν, 61 ἐτῶν, καταδικασθείς δι' ἐπίθεσιν ἐναντίον δύο ἀνηλίκων, ἀπώλεσε κάθε σεξουαλικήν ὁρμήν κατόπιν λήψεως τοῦ φαρμάκου ἐπί 3 ἑβδομάδας.

ΟΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΤΟΥ «ΒΗΜΑΤΟΣ»

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ «ΑΠΟΣΤΑΣΕΙΣ»

ΤΟΥ ΔΗΜ. ΛΟΥΚΑΤΟΥ

ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΑ πραγματεύθηκε τό θέμα τοῦ χώρου σέ σχέση μέ τόν ἄνθρωπο ὁ κ. Εὐάγγελος Παπανοῦτσος, στό «Βῆμα τῆς Κυριακῆς» 14.1.73 («Ὁ χῶρος καί ὁ ἄνθρωπος»), καί πολύ διδακτικά μᾶς ἔδωσε σχετικές παρατηρήσεις καί σκέψεις ἀπό τό βιβλίο τοῦ Ε. Τ. Hall: «Ἡ κρυφή διάσταση».

Σοβαρό καί συλλογιστικό, ἔτσι συμπερασματικό, τό ἐρώτημά του στό τέλος. Νομίζω τώρα πώς ἀποτελεῖ κλάδο τοῦ ἴδιου δέντρου (ἕναν ἀπό τούς πολλούς πού συμφύονται, καί πού τραγικότερος τους εἶναι ὁ ἀπό κάθε αἰτία «περιοριστικός» χῶρος τῶν ἀνθρώπων), τό νά προσέξουμε καί τοῦ ὑπέρμετρου χώρου τό ψυχοκοινωνικό ἀποτέλεσμα, ἰδιαίτερα τήν ἀποξένωση πού ἔχουν ἐπιφέρει στίς ἀνθρώπινες σχέσεις οἱ μοντέρνες κτιριακές μορφές, μέ τίς ἀπέραντες γωνιακές διαστάσεις, μέ τήν ὁμοιόμορφη κλιμάκωση καί τήν τυποποιημένη ἐπίπλωσή τους.

Διαβάζω τίς ἡμέρες αὐτές, πώς ἑτοιμάζονται στό κέντρο τῶν Ἀθηνῶν νέα Οἰκοδομήματα Ἀγορᾶς, μέ πολλά πατώματα καί χωρισμένους τομεῖς. Παρόλο πού θά συνηθίσουμε καί τούς νέους χώρους, καί θά χαροῦμε ἴσως τή διαρρύθμιση καί τόν ὀπτικό ἐντυπωσιασμό τους, δέ μποροῦμε νά μή συλλογιστοῦμε συγκριτικά αὐτό πού πᾶμε νά χάσουμε: τήν οἰκειότητα, πραγματικά ὡς τώρα «συγγενική», τοῦ πελάτη πρός τόν πωλητή, τήν ξέθαρρη προσπέλαση πρός τά ποικίλα μαγαζιά, τή ζεστασιά τοῦ ἐπίγειου δρόμου, μέ τό θόρυβο καί τήν ἐλευθερία του, μπροστά ἀπό κάθε κατώφλι καί προθήκη καί ἐμπόρευμα.

Μέ τούς ὅρους αὐτούς, οἱ παραδοσιακές ἀγορές μας κρατοῦν ὡς τώρα μιά δημοκρατικότητα στίς δοσοληψίες τους. Οἱ κουβέντες κι' οἱ γνωριμιές ξεφυτρώνουν ἀνθρώπινα, πάνω ἀπό τάξεις, πελάτης καί πωλητής συμβάλλονται μόνοι τους στήν κάθε περίπτωση.

Τώρα θά πάρουν ἄλλα «ἀπόσταση». Δέν εἶναι μόνο ὅτι ὁ πελάτης θά «φοβᾶται» τόν πολυτελῆ καί διαρρυθμισμένο χῶρο, ἀλλά κι' ὅτι ὁ ἔμπορος θ' ἀλλάξη τό ὕφος του καί θά «φορέση» στή συμπεριφορά του τήν τεχνολογική ἀτμόσφαιρα τοῦ νέου κομφόρ. Σκέφτομαι ἀκόμα τίς ὁμαδικές προσπελάσεις, μέ τούς ἐπιβατικούς ἀναβατῆρες, πού τίς ξέρουμε σέ μικρογραφία ἀπό τά μεγάλα Γραφεῖα καί Καταστήματα, ὅπου, βουβοί καί μέ προβατική ψυχολογία, ἀφηνόμαστε νά ὁδηγηθοῦμε στόν ὄροφο πού θά μᾶς θυμίση ἡ ψυχρή καί κουρασμένη φωνή τοῦ ὑπαλλήλου.

Ἀλλά δέν εἶναι μόνο ἡ Ἀγορά.

Συνέχεια εἰς τήν 2αν σελίδα